

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

Útvar pro odhalování organizovaného zločinu
služby kriminální policie a vyšetřování

Odbor terorismu a extremismu

Pomáhat a chránit

Č.j.: UOOZ-1513- /TČ-2014-290050

Praha 3. června 2014

Počet listů: 2
E-mailem!

JUDr. Štěpán Výborný

Žádost o odborné vyjádření

ve věci trestné činnosti související s působením Sítě revolučních buněk

Ze strany Odboru terorismu a extremismu ÚOOZ SKPV PČR je v současné době prověřována série útoků zjevně související s aktivitami anarchistické organizace zvané „Síť revolučních buněk“, konkrétně se skupina v současné době hlásí k provedení uvedených útoků:

- 1) **Litvínov – Janov, 19.1.2014, 2:30**, útok zápalnými lahvemi proti služebnímu vozidlu PČR, kde došlo ze strany neznámých pachatelů k hození dvou zápalných lahví, z nichž jedna nezahořela a druhá nezasáhla cíl. Lahve měly relativně neobvyklou konstrukci – k hrdlu omotanému černou lepící páskou byl připevněn zelený drát o délce přibližně 33 cm a na druhém konci drátu byly dva dámské hygienické tampóny.
- 2) **Praha, Hostivařská ul., 13.2.2014, 3:40**, útok zápalnou lahví proti sl. vozidlu Městské policie Praha, kde byla hozena zápalná lahev, která se však nerozbila a nezpůsobila žádné škody na objektu. Konstrukce lahve i provedení útoku bylo obdobné jako ve výše uvedeném případě.
- 3) **Praha, 1.5.2014**, poškození fasády stavby rezidenčního bydlení. Neoznámeno a místo dosud neustanoveno.
- 4) **Hulín, okr. Kroměříž, 263 km D1, 8.5.2014, 1:20**, vloupání do prostoru elektrocentrály mýtné brány a s doposud nezjištěným akceleračním zapálením jejího vybavení. Celková škoda odhadnuta na 4 mil. Kč. Způsob provedení i výběr cíle je obdobný jako při sérii útoků, rovněž s vazbou na anarchistickou scénu, v letech 2009 – 2011.
- 5) **Praha, Poděbradská 777/1b, 24.5.2014, 05:00**, prostřednictvím zápalné kapaliny zapálení plastových vchodových dveří firmy DD Technik s.r.o., specializující se na prodej kamerové a zabezpečovací techniky¹, přičemž vznikla škoda odhadnutá na 50.000,- Kč.

Ke všem uvedeným útokům se dosud neznámá skupina „Síť revolučních buněk“ přihlásila prostřednictvím prohlášení (komuniké) umístěných na webových stránkách Jailbreaking (www.jailbreaking.noblogs.org) a Voice of Anarchopacifism (www.voiceofanarchopacifism.org), dále byla převzata a publikována na dalších webových stránkách obsahově spojených s anarchistickou

¹ NP polil neznámou hořlavinou (akceleračním) vstupní dveře do prodejny a dále bundu červené barvy, kterou ke dveřím položil a následně vše zapálil.

PO BOX 41/V5
156 80 Praha 5 - Zbraslav

www.policie.cz

Tel.: +420 974 842 539
Fax: +420 974 842 593
Email: v7uooz@mvcz.cz

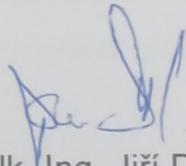
scénou, Alerta (www.alerta.cz), Green Action (www.greenaction.cz) Anarchokomunistická alternativa (www.aka.anarchokomunismus.org).

Obsah prohlášení poukazuje na mezinárodní militantní anarchistické hnutí, projevy solidarity zahraničním organizacím formou podobných útoků či tzv. přímých akcí, které jsou označovány za násilnou kampaň s cílem destrukce tzv. systému, stávajícího souboru politických, společenských i ekonomických vazeb a uspořádání.

V souvislosti s uvedenými útoky, prohlášeními a Sítí revolučních buněk žádáme o zpracování odborného vyjádření v souladu s ust. dle § 105 tr. řádu se zaměřením na zodpovězení níže uvedených otázek:

- 1) Charakterizujte „mezinárodní anarchistické militantní hnutí“ a jaké jsou jeho projevy?
- 2) Je možné uvedené hnutí charakterizovat na základě určitých souhrnných znaků, např. modus operandi, volba cílů, ideologické motivace a pozadí, způsoby komunikace, struktura, apod.?
- 3) Lze identifikovat určité propojení (ideologické, modus operandi) mezi „Sítí revolučních buněk“ a uvedeným hnutím?

Odborné vyjádření žádáme zpracovat v co nejkratší možné lhůtě a jeho doručení elektronicky na e-mail uooz.nkbt.info@pcr.cz i písemně na v zápatí dokumentu uvedenou kontaktní adresu.

plk. Ing. Jiří DREKSLER
vedoucí odboru

Policie České republiky
Útvar pro odhalování
organizovaného zločinu SKPV

Došlo: 13 -06- 2014

Č.j.: UOOZ-1513/ČJ-2014-290050

Počet listů: 10 Přílohy: 1

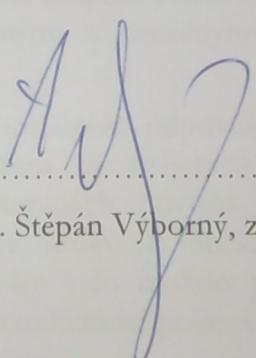
V Brně dne 10. června 2014

Zadavatel: Policie České republiky
Útvar pro odhalování organizovaného zločinu
Odbor terorismu a extremismu
PO BOX 41/V5
156 80 Praha 5 – Zbraslav

Zpracovatel: JUDr. Mgr. Štěpán Výborný
Masarykova univerzita Brno

Věc: Odborné vyjádření ve věci trestné činnosti související s
působením Sítě revolučních buněk

Č. j.: UOOZ-1513/ČJ-2014-290050

.....
JUDr. Mgr. Štěpán Výborný, zpracovatel

Počet stran: 10

Počet příloh: 1 (vyúčtování)

Úvod

Přípisem ze dne 3. 8. 2014 byl zpracovatel požádán o podání odborného vyjádření ve věci hraní hraní konspirační s působením Síť revolučních buněk (č. j.: UOOZ-1513/ČJ-2014-201101) a charakterem meziměstského anarchoistického militantního hnutí.

Při vypracovávání odborného vyjádření bude využita vědecká literatura zabývající se shodným tématem a texty také též z poznatků autora získaných při studiu a sledování daného fenoménu. Mnohé teoretické poznatky se autor snaží též podložit konkrétními fakty z praxe. Stručným vyjádření odpovíká řečeným otázkám.

1) Vyavěření souvislosti mezi „mezinárodním anarchoistickým militantním hnutím“ a organizacemi Neformální anarchoistická federace (FAI, Itálie), Konspirace obilových buněk (CCF, Řecko) a Revoluční boj (RS, Řecko)?

Meziměstský anarchoistický militantní hnutí není pojmem, který je pevně zakotven v rámci výzkumu extremismu či anarchismu, ani jej ve velké míře neužívají sami anarchisté. Přesto ho lze chápat za termín charakterizující mezinárodní propojení anarchoistických skupin, které jsou ve jménu anarchismu připraveny páchat násilné akty. Mezinárodní charakter tohoto hnutí může být dán přímou kooperací jednotlivých skupin (například v rámci Internacionály anarchoistických federací), avšak výrazně častěji dochází k neformální provázanosti spočívající v inspiraci zahraničními skupinami a v přenášení jejich aktivit do domovského státu. Uvedená inspirace ústí ve vytváření samostatných buněk, které na „známější“ zahraniční skupiny navazují již svým názvem nebo se k nim (nebo obecně k mezinárodnímu militantnímu hnutí) hlásí ve vydávaných manifestech. V nich často podporují militantní způsob boje, „vzdávají hold“ podobně smýšlejícím zahraničním skupinám, odkazují na vězněné soukmenovce apod. Takto anarchoistické hnutí dokáže mobilizovat mnohé militantní sympatizanty, na čemž nic nemění, že vzniknouví militantní buňky vystupují pod toutéž hlavičkou, aniž by byly v přímém kontaktu s podobně smýšlejícími jedinci v dalších státech. S nimi často udržují kontakt pouze skrze vydávaná prohlášení, která šíří prostřednictvím internetu k domácím i zahraničním sympatizantům. Výjimkou pak nejsou ani jednotlivé násilné akce, které jsou páčány ve jméno nebo na podporu jednotlivých militantních anarchoistických aktivistů. Ty jsou často označovány jako akty „solidarity“¹ a vyjadřují soukmenovost mezi anarchisty navzájem. Příkladem z nedávné minulosti z ČR může být vhození zápalné lahve na budovu řecké ambasády v Praze v roce 2010, ke kterému se přihlásila neznámá a od té doby nijak se neprofilující skupina s názvem Rozhňovaná brigáda, která v připojeném manifestu spojila útok s vězněnými a souzenými řeckými militantními anarchisty.

V souhrnu lze konstatovat, že uvedená neformálnost odpovídá obecně prosazované neformálnosti anarchoistického hnutí. Přesto s ohledem na vzájemné odkazy a informační propojenost lze v souhrnu o dále rozebraných skupinách hovořit jako o mezinárodním anarchoistickém hnutí, v případě páčání násilných útoků o mezinárodním militantním anarchoistickém hnutí.² Za určité synonymní výrazy by bylo možno považovat mezinárodní levičový (anarchoistický) terorismus či internacionální anarchoistické politické násilí.

¹ Těmito aktivitám se samostatně věnuje například platforma s názvem Anarchoistický černý kříž, která rovněž předstává mezinárodní hnutí (avšak umírněnější), jehož pobočky nalezneme v jednotlivých zemích (včetně České republiky).

² Okrajem lze uvést, že tato forma kooperace není typická pouze pro anarchoistické militanty, ale podobně lze hovořit například o militantním islamistickém hnutí, které často vystupuje pod hlavičkou organizace al-Káida, ačkoli v centrálním středím této skupiny nemusí mít jednotlivé buňky navzájem žádný kontakt.

Nejlépe pak charakter tohoto militantního anarchistického hnutí ukazují struktury a fungování konkrétních skupin, přičemž pozornost bude dále věnována třem subjektům uvedeným v otázce.

Neformální federace anarchistů (Federazione anarchica informale, FAI) je italským anarchistickým militantním uskupením. Navazuje na myšlenkový odkaz Frakce rudých brigád,³ a ačkoliv se o této organizaci mluví jako o anarchistickém hnutí, většina jejích činů nese prvky teroristického jednání (zasílání bombových dopisů, umístění bombových zařízení, přímé útoky na „nepřátelské osoby“ apod.). Od roku 2004 je FAI považována italskou vládou za neaktivnější a nejnebezpečnější uskupení působící na domácí scéně. FAI byla založena v prosinci roku 2003, přičemž za první akce lze považovat zasílání bombových balíčků tehdejšímu předsedovi Evropské komise a významnému italskému politikovi Romanu Prodimu. Již tyto první akce byly doprovázeny manifesty, v nichž se FAI k útokům hlásila a ospravedlňovala je v duchu anarchistické ideologie. FAI lze popsat jako neformální strukturu (sít') zahrnující různé anarchistické skupiny, které jednájí samostatně a FAI se pouze zaštiťují. Důležitým pojítkem mezi nimi je pak akceptace násilí jako prostředku k prosazení anarchistických idejí a boje proti současnému systému. Z hlediska položené otázky je pak klíčové, že pod hlavičkou FAI začalo vystupovat množství anarchistických buněk v Itálii i v zahraničí. Akce, ke kterým se v komuniké přihlásila skupina odkazující na FAI, lze nalézt ve Španělsku, Řecku, Finsku, Velké Británii, ale také Mexiku, Rusku, Bolívii, Chile, Indonésii, Hong Kongu atd. Buňky odkazující na tuto skupinu pak vznikají i v současnosti a dokonce lze říci, že nyní FAI patří mezi nejsilnější mezinárodní subjekty militantních anarchistů.

Jeden ze symbolů používaných FAI, z něhož mj. též vyplývá militantní charakter skupiny, když je anarchistické „A“ vytvořené z palných zbraní

Symbol CCF, který je též obecně využívaný militantními anarchisty

Konspirace ohňových buněk (Synomosía Pyrínon Tis Fotiás - Συνομοσία των Πυρήνων της Φωτιάς, CCF) je uskupení řeckých militantů působící od roku 2008. Tato militantní anarchistická skupina stála za útoky na představitele a budovy řecké vlády, na nadnárodní korporace či na zahraniční velvyslanectví. V roce 2011 byla tato skupina zařazena též na seznam teroristických organizací, které vydává americké Národní protiteroristické centrum (důvodem nejspíše byly předchozí útoky na řecké pobočky amerických obchodních společností). Skupiny se stejným názvem, respektive buňky hlásící se k původní organizaci pak postupně vznikaly a vznikají i v dalších státech (např. v Rusku, v Nizozemí atd.). V současné době je několik aktivistů této skupiny v Řecku souzeno, což vede k páchání mnohých solidárních aktů a k další propagaci ideologie CCF. Solidární akce na jejich podporu bylo možno zaznamenat v Austrálii, Indonésii, Mexiku, Chile, Kanadě, Rusku, Velké Británii apod. Dochází také k překladům ideových konceptů této skupiny, a to též v regionu střední Evropy (na konci roku 2013 vydali například polští anarchisté publikaci s názvem Čas bojovného svědomí: Konspirace ohnivých buněk & nová městská partyzánská válka).

Podobně zařadilo americké Národní protiteroristické centrum na seznam teroristických organizací třetí skupinu uvedenou v otázce - Revoluční boj (Epanastatikos Agonas - Επαναστατικός Αγώνας, RS). Tato skupina je aktivní od roku 2003, přičemž stála za mnohými bombovými útoky na řecká ministerstva (vnitřní, financí, kultury), bankovní instituce, soudy nebo

³ Teroristická organizace působící na území Itálie od 70. let, která byla zodpovědná za množství násilných útoků, únosů a atentátů.

těž americké velvyslanectví v Athénách (za jeden z posledních větších útoků lze považovat výbuch automobilu naloženého trhavinou před budovu Řecké národní banky z dubna 2014). Také u této skupiny platí, že pod stejným názvem začali vystupovat militantní anarchistické buňky v zahraničí. V současnosti je také několik členů RS souzeno, přičemž tento proces je v rámci anarchistického hnutí velmi sledován. Uvedená pozornost ústí v množství solidárních aktů (jedním z projevů byl již zmíněný útok na řeckou ambasádu v Praze v roce 2010), čímž taktéž tato skupina získala silný mezinárodní charakter a hlásí se k ní rozliční militantní anarchisté.

K odpovědi na prvou otázku lze shrnout, že mezinárodní anarchistické militantní hnutí jako obecný pojem reprezentuje mnohé konkrétní skupiny, z nichž tři byly popsány výše (dále by bylo možno zmínit například Mezinárodní revoluční front nebo Sektu revolucionářů). Klíčové pro tyto skupiny je, že netvoří žádnou ucelenou strukturu, ale představují spíše jakési jméno či koncept, pod kterým vystupují či páchají násilné akty jednotlivé skupiny v domovských státech (v Evropě i v dalších světadílech). Stávají se tedy záštitou pro anarchistický násilný boj vedený malými neformálními skupinami. Toto tvrzení potvrzuje též fakt, že tyto skupiny nevystupují „konkurenčně“, ale mnohé akty jsou páchány ve jméno či ve prospěch několika těchto organizací zároveň. Rovněž tak má jejich činnost silný symbolický charakter spočívající v tom, že i dnes lze vést anarchistický boj násilnou cestou, která musí jít ruku v ruce s ideologickým prosazováním anarchistických idejí.

2) Jaké jsou projevy, cíle a prostředky uvedených organizací, případně hnutí?

Projevy shora uvedených organizací by bylo možno rozdělit na násilné a nenásilné. Nenásilnými projevy lze chápat především vydávání rozličných propagačních brožur či článků, ve kterých se snaží vysvětlovat ideologii a motivy pro jejich militantní činnost. Přesto pro výše uvedené skupiny je typické, že na rozdíl od mnohých dalších anarchistických skupin „nezůstávají u slov“, nýbrž se uchylují k násilí jako prostředku své propagace, touhy získat popularitu a prosadit své názory. Obě tyto formy (násilí a propagace) jsou pak mnohdy v každém jednotlivém útoku propojeny, když konkrétní násilný akt je následně doplněn vydaným komuniké, ve kterém jsou zdůrazněny obecné anarchistické ideály a důvody, pro které bylo nutno přistoupit k násilí, včetně zdůvodnění jeho cíle a použitých prostředků.

Cílem těchto útoků jsou především objekty obecně nepřátelské pro anarchistické hnutí. Jedná se především o jakékoli státní instituce, z nichž je pozornost zaměřena na silové složky: především policii a armádu (například britská pobočka FAI se přihlásila ke žhářským útokům na policejní výcvikové budovy v Portisheadu v roce 2013) nebo soudní a vyšetřovací instituce (například v dubnu 2010 zaslala skupina hlásící se k CCF výbušná zařízení do sídla Eurojustu v Nizozemí, ve stejném roce pak buňka RS významně poničila bombovým výbuchem budovu soudu v Soluni). Velmi častými cíli útoku jsou obchodní společnosti či instituce, které jsou považovány za strůjce současného kapitalismu (především banky), s nimiž jsou spojovány mnohé problémy současného světa a společnosti. Některé útoky také směřují vůči „z nepřáteleným“ státům (viz například již zmíněný útok na americké velvyslanectví v Řecku nebo zaslání dopisních bomb předním politickým představitelům západní Evropy – například německé kancléřce Merkelové nebo tehdejšímu francouzskému prezidentu Sarkozymu). Konkrétními cíli jsou rovněž různé telekomunikační společnosti či podniky, které se zabývají sledováním osob a majetku (tento cíl útoků vyvěrá z obecné nenávisť vůči jakémukoli sledování, které se neslučuje s anarchisty hlášanou absolutizací svobody jednotlivce), nebo politictí oponenti (mj. z řad krajní pravice). Méně často pak lze zaznamenat útoky na další nepřátelené instituce – círky (španělská

pobočka FAI například stála v únoru 2013 za výbuchem v madridské katedrále Almudena či na počátku října téhož roku za výbuchem v katedrále ve španělské Zaragoze) nebo média (výše zmíněné Sekte revolucionářů je například připisována vražda investigativního novináře Sokratise Gioliase z července 2010).

Stejně jako cíle jsou rozličné též prostředky militantního boje, které lze v zásadě odlišit na akce proti majetku a proti osobám. Mezi nejméně invazivní a z hlediska škody mezi nejméně rizikové patří rozličné „sprejerské“ akce, které mají za cíl jednak způsobit škodu zasaženému objektu a zároveň vyzdvihnout skupinu za tímto útokem stojícím nebo osobu, na níž je útokem odkazováno (opět jako akt solidarity). Závažnější formou útoku vůči majetku je jeho úmyslné poničení, které může dosahovat rozličné intenzity: od rozbítí oken až po vhození zápalné lahve nebo aktivaci bombového zařízení v blízkosti vybraného cíle. Takto uvedené organizace využívají především podomácku sestrojené výbušniny. Ty jsou následně umístěny ke zvolenému objektu, kde dojde k jejich explozi (například CCF stála za umístěním a odpálením 13 výbušných zařízení v srpnu 2008 v Řecku; tyto útoky byly provedeny během jedné noci a byly namířeny vůči finančním institucím). Často jsou také ke zvýšení způsobených škod využívány automobily naplněné výbušninami (viz výše útok z dubna 2014, kdy bylo do automobilu naloženo 74 kg výbušniny). V některých případech také došlo k použití palných zbraní při ataku (na konci prosince 2013 například útočníci vystřelili nejméně šedesát střel na rezidenci německého velvyslance v Aténách). Při útocích na konkrétní osoby dochází jak k obecnému vyhrožování ve jménu anarchismu, tak k přímým inzultacím. Ty mohou být uskutečněny různými způsoby. Za prvé lze zmínit zasílání dopisních bomb. Kromě již uvedeného zasílání významným politikům, kdy kromě již zmíněných lze uvést též evropské poslance nebo Silvia Berlusconiho, dopisní bomby směřovaly k významným představitelům některých podniků (nebo byly obecně směřovány do jejich institucí) – například v roce 2011 zaslala FAI dopisní bombu řediteli Deutsche Bahn nebo generálnímu řediteli finanční společnosti Equitalia. Dále v rámci boje proti konkrétním osobám umísťují výbušná zařízení do automobilů obětí či jejich kanceláří (například v roce 2013 ředitelka militantů hlásící se k FAI, CCF a Mezinárodnímu revolučnímu frontu umístili výbušné zařízení do automobilu ředitelky jedné z věznic, v níž jsou vězněni jejich ideologičtí soukmenovci; tato akce byla chápána jako solidarita nejenom s řeckými, ale i jinde ve světě vězněnými anarchisty). Výjimkou nejsou ani přímé ozbrojené útoky vůči vytipovaným jednotlivcům (například v květnu 2012 byl postřelen Roberto Adinolfi pracující v jaderném průmyslu; k útoku se přihlásila „buňka Olga“ FAI).

Obecně tak lze konstatovat, že projevy a prostředky působení militantního anarchistického hnutí odpovídají projevům a prostředkům používaných jakýmkoli militantními či teroristickými skupinami, přičemž zahrnují mnohá jednání, která mohou způsobit (a také způsobila) značné škody na majetku či zranění nebo úmrtí osob. Cíle těchto útoků pak odpovídají anarchistické ideologii, poněvadž útoky nejčastěji směřují vůči nejvíce ostrakizovaným institucím a objektům (především stát a obchodní společnosti chápáné za symboly kapitalismu).

3) Je možné uvedené hnutí charakterizovat na základě určitých souhrnných znaků, např. modus operandi, volba cílů, ideologické motivace a pozadí, způsoby komunikace, struktura, apod.?

Militantní anarchistické hnutí lze v zásadě charakterizovat těmito vlastnostmi:

- Ideové souznění s anarchismem

Na prvním místě musí být uveden ideologický základ těchto skupin, poněvadž ten určuje mnohé dále či výše uvedené. Za základní znaky anarchismu lze považovat absolutně

pojímanou svobodu a rovnost, přičemž úkolem anarchisty je stavět se proti čemukoli (nebo komukoli), co (kdo) rovnost či svobodu narušuje (stát, „kapitalistické společnosti“, církve, zaměstnavatelé apod.). Toto přesvědčení se dále promítá především do výběru cíle útoků.

- Absolutní neformálnost a utajenost

Pro jednotlivé skupiny náležející k tomuto hnutí je typická absence jakékoli formální organizace či struktury. V zásadě se jedná o malé skupiny čítající jednotky, maximálně desítky členů, které operují nezávisle na dalších ideových souputnících. V českém i zahraničním anarchistickém hnutí se pro tyto malé skupiny někdy používá označení „afinitní skupina“. Tu sami anarchisté charakterizují jako: „malou skupinu lidí, kteří se spojují dohromady na přípravu a vykonání přímé akce. Skupina je organizována nebierarchicky a autonomně a je zaměřená na přímou akci. Někdy jsou tyto skupiny vytvořeny pouze na jednu akci, ale často vznikají skupiny, které se organizují a podílí se na akcích po mnoho let.“ Zároveň je pro tyto skupiny typická významná utajenost, z čehož plyne, že se často neúčastní veřejných akcí (či na nich nevystupují pod hlavičkou militantní organizace). Mnohdy tak o sobě „dají vědět“ až spácháním konkrétního útoku, kdy se následně ve vydaném prohlášení označí za jeho pachatele, aby posléze opět „přešly do mlčícího podsvětí“.

- Podpora násilných přímých akcí

Přímá akce je forma občanské neposlušnosti, jíž se aktivisté snaží dosáhnout svého cíle přímo – např. fyzickou obstrukcí nežádoucí politiky – spíše než, aby jednali prostřednictvím politických zástupců, politické lobby či symbolického protestu.⁴ V anarchistickém prostředí jsou za přímou akci označovány aktivity, které jsou většinou v rozporu se zákonem a svým uskutečněním mají vyzdvihnout nebo podpořit anarchistické ideje. V rámci rozebíraného hnutí a výše uvedených organizací jsou typické užitím excesivního násilí, které vede ke značným materiálním škodám či zraněním osob (z tohoto důvodu někteří anarchisté tyto militantní aktivity odmítají).

- Symbolická hodnota přímých akcí

Provedené přímé akce mají také výraznou symbolickou hodnotu v „přímém zásahu nepříteli“ (viz předchozí otázka k cílům a prostředkům útoků). Takovýto provedený násilný akt tedy s sebou nepřináší pouze pocit uspokojení ze způsobené škody, ale také silně vyvstává morální a symbolická satisfakce spočívající v manifestaci vůle postavit se nenáviděnému systému silou a možností udeřit mu úder.

- Oficiální přihlášení se k přímé akci

Další důležitý znak spočívá v nedistancování se od spáchaného činu, nýbrž v uveřejnění komuniké, ve kterém je provedený útok dáván do souvislostí s jeho cílem, načasováním či ideologickým podtextem. Tento faktor má působit jak dovnitř anarchistického hnutí (schopnost provedení akce jako povzbuzení k následování), tak vně. Vnější element je v těchto případech možná ještě důležitější, protože má za cíl zastrašit zasažené objekty (či potencionálně ohrožené) a vést k publicitě anarchismu a jeho hlavních ideálů.

- Teroristický kalkul přímých akcí

V souvislosti s výše uvedeným k výběru cílů, k provedení útoků či následné komunikaci můžeme hovořit až o využívání tzv. teroristického kalkulu anarchistickými militanty. Teroristický kalkul se sestává: (1) z násilného aktu nebo z veřejné hrozby jeho spáchání, kterým je (2) zamýšlena silná emocionální reakce: pocity strachu a hrůzy u nepřítelů;

⁴ MILLER, D. et al. Blackwellova encyklopedie politického myšlení. Brno: Barrister & Principal, 2000. s. 379.

„pozitivní“ emoce jako škodolibost, úleva, vnitřní souhlas u příznivců a sympatizantů, a (3) jako důsledek těchto emocí směřují teroristické útoky k určitým reakcím na jednání: zvláště na ukvapená, panikou diktovaná ochranná a odvetná opatření, ale též na aktivní výpomoc v bojovém úsilí.

- Přímá akce jako forma solidarity

Obzvláště v nedávné době nesou přímé akce militantních anarchistů též významný prvek solidarity s ostatními anarchistickými skupinami (některé akce jsou čistě solidární, pro jiné je vyjádřená mezinárodní solidarita pouze vedlejším elementem). Solidarita je většinou projevoována těm skupinám či jednotlivcům, vůči nimž jsou vedeny represe (především v rámci trestního stíhání). Dochází tak k „oslavě násilí násilím“. Takto má být vyzdvihnout mezinárodní charakter a propojenost anarchistického hnutí, což se ostatně projevuje též ve vytváření poboček výše uvedených hlavních militantních skupin.

- Mezinárodní odezva

S výše uvedeným souvisí též fakt, že uskutečněné akce většinou nejsou reflektovány pouze v rámci jednoho státu, ale prostřednictvím různých komunikačních kanálů jsou o nich zpraveny též další skupiny. Děje se tak především prostřednictvím internetu, přičemž určité internetové stránky (například 325.nostate.net) lze považovat za hlavní mezinárodní centra militantních anarchistů. Internet je pro ně ideálním polem působnosti, neboť napomáhá utajenosti i striktní neformálnosti.

4) Lze identifikovat určité propojení či inklinaci (ideologické, modus operandi) mezi „Sítí revolučních buněk“ a uvedeným hnutím?

Pokud zhodnotíme aktivity Sítě revolučních buněk (SRB) optikou výše uvedených poznatků, nalezneme mnoho společných bodů.⁵

Za prvé je ze všech připojených prohlášení zřejmé, že motivy útočníků vycházejí z ideologie anarchismu. Nejdůkladněji je tato ideologie rozebrána v prvním komuniké, ve kterém SRB zdůvodňují svůj vznik touhou po „*vytvoření celku, který umožní lépe koordinovat útoky na vše, co symbolizuje svět kapitalistického barbarství*.“ Tato souvztažnost s anarchismem pak vyplývá rovněž z faktu, že uvedená prohlášení jsou uveřejňována na serverech řazených k anarchistickému proudu krajní levice. Zároveň z pátého prohlášení vyplývá anti-demokratické směřování SRB, poněvadž útok byl úmyslně časově sladěn s volbami do evropského parlamentu (jako forma protestu proti jejich konání) a i v komuniké pachatelé zdůrazňují, že „*proletariát za svobodu musí bojovat jinde než u volebních urn a jinak než volbou politiků do parlamentů*“.

Za druhé je nejenom z provedených útoků, ale též z příložených komuniké jasné, že uvedená skupina se kloní k použití násilných prostředků v boji proti nenáviděným entitám (státu, kapitalismu). Ve vydaných prohlášeních často můžeme nalézt výrazy jako boj, odpor, destabilizace, útok, oheň apod. Tomuto tématu prosazení názorů militantní formou se více či méně věnují všechna komuniké. Více je rozebíráno ve třetím prohlášení, v němž je útok dáván do

⁵ V následném textu je často odkazováno na vydaná prohlášení, přičemž ta jsou uvozena pouze číselným pořadím dle spáchání útoku a data publikace. Konkrétně se jedná o tyto komuniké:

- První prohlášení: Komuniké k útoku na policejní vůz v Janově (27. 1. 2014);
- Druhé prohlášení: Prohlášení k útoku v Praze (13. 2. 2014);
- Třetí prohlášení: Prohlášení k poškození stavby rezidenčních domů v Praze (1. 5. 2014);
- Čtvrté prohlášení: Prohlášení k poškození kamerového systému mýtné brány (8. 5. 2014);
- Páté prohlášení: Komuniké k žhářskému útoku na prodejnu firmy DD Technik s.r.o. (24. 5. 2014).

souvislosti s 1. májem a tradičními pochody anarchistů, které dle útočníků nenesou kýžený efekt, právě na rozdíl od „*drobných sabotáží, které mohou nekontrolovaně rozšiřovat a podrývat stávající systém.*“ Podobně prvé komuniké hovoří o „*impotentních protestech, které jsou neúčinné, protože jsou svázané normami legislativy*“, což pachatelé používají jako argument k „*rozpoutání terorů*“. Stejně tak ve čtvrtém prohlášení SRB hovoří o „*ohni anarchie, ohni ve svých srdcích, který zhmotnil do podoby zápalných bomb*“, v pátém pak o tom, že „*plameny, kouř a popel promluví jasnou řečí.*“ Z těchto pasáží tedy jasně vyplývá militantní charakter SRB.

Zároveň způsob provedení útoku odpovídá činnosti zahraničních skupin náležejících k militantnímu anarchistickému hnutí. Nejprve je spáchán násilný akt, který je později vysvětlen a ideologicky podepřen ve vydaném komuniké. Stejně tak vybrané cíle odpovídají cílům, na které jsou útoky zaměřené v zahraničí, přičemž ty vycházejí především z obecné ideologie anarchismu (represivní složky státu, sledovací zařízení, rezidenční čtvrtě jako symboly kapitalismu). Ostatně ve třetím prohlášení sami pachatelé vyzdvihují, že „*boj není jen otázkou metod, ale i vbojných terčů*“.

Zároveň nelze odhlédnout od faktu, že sami útočníci se ve vydaných prohlášeních přihlásili k mezinárodnímu anarchistickému hnutí a k výše uvedených organizacím. Již v prvním prohlášení, ve kterém je oznámeno vytvoření SRB, vytýkají, že: „*revoluční boj, kterého se aktivně účastníme, je vyjádřen destruktivními i tvůrčími vášněmi a je zasazen do souvislosti mezinárodního hnutí antikapitalistického odporu*“. Zároveň byl daný útok deklarován jako akt solidarity se zahraničními (ale i domácími) anarchisty (solidaritě chápou jako „*střet s původci útlaku a konfrontaci jejich struktur*“ – viz druhé prohlášení). S vytvořením SRB nejspíše souvisí též vydání tří českých brožur v 1. pololetí roku 2014, jejichž obsahem je překlad zahraničních materiálů militantních anarchistických organizací. První brožura se věnuje FAI, její ideologii a způsobu boje, druhá obsahuje rozhovor s vězňenými členy CCF a třetí mapuje útok na Rudolfa Adinolfiho příznivci FAI (viz výše). Ačkoli za vydáním těchto publikací stojí skupina s názvem Černá internacionála (doposud bez žádných aktivit) a nikoli SRB, s ohledem na časovou souslednost spáchaných útoků a vydání brožur lze presumovat vzájemnou propojenost těchto skupin (v zásadě v rovině SRB – militantní skupina, jejíž jedna buňka se označuje též jako Černá brigáda, a Černá internacionála – ideologická platforma).

Naprosto totožná je rovněž (ne)organizace SRB. Z vydaných prohlášení je jasné, že se jedná o čistě volnou komunitu (viz též název „Sít“), ke které se lze připojit spácháním konkrétního násilného činu. Příkladem může být čtvrté prohlášení, z něhož je patrné, že se účastníci nechali inspirovat předchozími útoky a jimi provedený atak chápou jako přidání se k SRB). Podobně ze druhého komuniké plyne, že za násilím stála autonomní skupina SRB s názvem Černá brigáda. Tomu odpovídá i fakt, že SRB se doposud profiluje pouze a jen spáchanými útoky, aniž by se sama prezentovala například na internetových stránkách nebo sociálních sítích. Informace o její ideologii a činnosti tak lze získat pouze z vydávaných prohlášení, které jsou uveřejňovány na „spřátelených“ anarchistických webech.

Zároveň je z doposud provedených útoků a vydaných komuniké zjevné, že kromě symbolické roviny útoku je pro tuto skupinu důležitá též následná odezva, včetně vyvolání strachu. Touha po reflexi jejich činů ze strany státu a reakce na ně je významně patrná především z druhého prohlášení. To bylo vydáno až dva měsíce po útoku, přičemž z jeho obsahu vyplývá, že útočníci čekali, zda (a jak) bude státní aparát na útok reagovat a až poté, co žádná reakce nepřicházela, uveřejnili toto komuniké. Zároveň všechna prohlášení opakovaně hovoří o rozšíření strachu, nekontrolovatelnosti jejich aktivit, provádění útoků bez varování apod., které opět svědčí o vědomém či nevědomém ztotožnění se s teroristickým kalkulem: násilná akce (včetně oficiálního přihlášení se k ní) -> snaha vyvolat strach (především u potenciálních terčů; například již prvé prohlášení hovoří o „*zasazení psychologického úderu*“) -> zavdání důvodu k opačné reakci na jedné straně a k následování na straně druhé (což, jak vyplývá z pokračování útoků, bylo úspěšné). K poslednímu bodu je vhodné též uvést, že samotné útoky mají být povzbuzením pro další aktivisty jako ukázka toho, že násilný boj je i v současných podmínkách proveditelný (viz

například páté prohlášení: „mnozí uvěřili, že kamerový systém udělal odpor proti útlaku neuskutečnitelným. Boříme tento mýtus! Lze klást odpor a to dokonce i přímo v centru měst, kde bejma kamer sledují náš pohyb.“)

V neposlední řadě je třeba upozornit na používanou symboliku, kdy například v prohlášení k poslednímu útoku na firmu věnující se zabezpečení osob a majetku uveřejněném na serveru Voice of Anarchiopacifism nalezneme znak, který obecně užívají shora rozebrané organizace, především Konspirace ohnivých buněk. Také určité verbální symboly mohou odkazovat k některým výše uvedeným organizacím – viz například použití výrazů „ohně“ a „ohně svých srdcí“, které mohou vyjadřovat souznění s CCF a odpovídají obecné rétorice militantního anarchistického hnutí.

Konspirace & Ohnivý Bunka, Brno, na povelství Street 100
Třetinská 1, 602 00 Brno
www.konspirace.cz

Závěr

V souhrnu lze konstatovat, že v různých státech Evropy i jinde na světě jsou aktivní malé anarchistické buňky, které se nezřikají násilí k prosazení vlastních idejí. Ve svém boji navazují na podobné struktury působící v minulosti, přičemž z hlediska nejnovějšího vývoje se inspiroují především italskými (nejčastěji Neformální federací anarchistů) a řeckými skupinami (Konspirace ohnivých buněk, Revoluční boj, Mezinárodní revoluční front). Na uvedené skupiny navazují jak svojí ideologickou základnou, způsobem provádění akcí, tak se i často přímo označují za pobočky těchto organizací v jednotlivých zemích. Nežádka také své akce nazývají formou solidarity s vězňenými příznivci těchto buněk jinde ve světě.

Podobné buňky se v minulosti vyskytovaly též na území České republiky (viz například žhářský útok na řeckou ambasádu v roce 2010 v Praze nebo útoky na mýtné brány z téhož a následujícího roku). Vytvoření Síť revolučních buněk lze považovat za volné navázání na tyto militantní anarchistické tradice. Zároveň je z profilace této skupiny patrná souvztažnost s mezinárodním militantním anarchistickým hnutím, na které přímo odkazuje ve vydávaných manifestech a zároveň používají obdobný způsob organizace a provádění akcí. Takto úzká neformální skupina akceptující anarchistické ideje a násilí jakožto prostředek k jejich prosazení zvolí symbolický cíl útoku, který je obecně v anarchistickém hnutí považován za „nepřátelský“. Následně se k akci přihlásí ve vydaném manifestu, v němž ideologicky odůvodní cíl útoku, způsob jeho provedení a zasadí ho do širšího rámce anarchistických idejí. Z těchto prohlášení je zároveň typický kalkul s reakcí zasaženého objektu nebo státních represivních složek. Takto se tedy jejich skutky blíží až teroristickým aktům, na čemž v zásadě nic nemění, že doposud provedené útoky nezpůsobily výraznější škody (vyjma útoku na mýtnou bránu) a ani doposud nedošlo k útokům na osoby, ale pouze na majetek.

V Brně dne 10. června 2014

JUDr. Mgr. Štěpán Výborný, zpracovatel

Použitá literatura (výběr):

BORUM, R. – TILBY, C. Anarchist Direct Actions: A Challenge for Law Enforcement. *Studies in Conflict & Terrorism*. 2005, roč. XXVIII, s. 201–223.

DUPUIS-DÉRI, F. Anarchism and the Politics of Affinity Groups. *Anarchist Studies*, 2010, roč. XVIII, č. 1, s. 40 – 61.

KATSIAFICAS, G. The Subversion fo Politics: European Autonomous Social Movements and the Decolonization of Everyday Life. Forthcoming: Humanities Press,

MAREŠ, M. – VÝBORNÝ, Š. Soudobé ultralevicové násilí ve středovýchodní Evropě. *Bezpečnostní teorie a praxe*. 2013, roč. XIX, č. 2, s. 27 - 40.

MAREŠ, M. Extreme Left Terrorism in Contemporary Europe: from “Communist Combatant Parties” to Militant Campaigns?. *Central European Political Studies Review*. , roč. IX, č. 4, s. 294 – 314.

MAREŠ, M. Strategies for Creating Insurgencies and Civil Wars in Europe: From Violent Extremism to Paramilitary Conflicts? *Jindal Journal of International Affairs*. 2012, roč. II, č. 1, s. 90 – 119.

MAREŠ, M. *Terorismus v ČR*. Brno: Centrum strategických studií, 2005.

MARTIN, G. *Understanding Terrorism: Challenges, Perspectives, and Issues*. Thousand Oak – London – New Dìhli: Sage Publications, 2006.

O'NEILL, B. E. *Insurgency & Terrorism: From Revolution to Apocalypse*. Washington: Potomac Books, 2005.

Global Terrorist Database. Dostupné z: <<http://www.start.umd.edu/gtd/>>.

Publikace a články sledovaných skupin a na ně navázaných subjektů.